

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1990-1991

4 JUILLET 1991

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du
15 décembre 1980 sur l'accès
au territoire, le séjour,
l'établissement et l'éloignement
des étrangers**

AMENDEMENTS

N° 1^{er} DE M. SIMONS ET MME VOGELS

Art. 1^{er}

Remplacer cet article par la disposition suivante :

« Art. 1^{er}. — *L'article 18bis de la loi du 15 décembre 1980, inséré par la loi du 28 juin 1984, est abrogé.* »

JUSTIFICATION

Dans son second rapport, le Commissaire royal, Mme D'Hondt, a montré, de façon convaincante qu'il n'y a plus aucune raison de principe ni d'efficacité pour appliquer l'article 18bis. Il convient, dès lors, de l'abroger.

Cet article n'est applicable qu'à une petite minorité d'étrangers. Si, en outre, on soustrait également les étudiants à l'interdiction de s'inscrire à l'administration com-

Voir :

- 1647 - 90 / 91 :

- N° 1 : Projet transmis par le Sénat.
- N° 2 : Avis du Conseil d'Etat.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1990-1991

4 JULI 1991

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van
15 december 1980 betreffende de
toegang tot het grondgebied, het
verblijf, de vestiging en de
verwijdering van vreemdelingen**

AMENDEMENTEN

N° 1 VAN DE HEER SIMONS EN MEVROUW VOGELS

Art. 1

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 1. — *Artikel 18bis van de wet van 15 december 1980, ingevoegd door de wet van 28 juni 1984, wordt opgeheven.* »

VERANTWOORDING

Koninklijk Commissaris D'Hondt heeft in haar tweede verslag overtuigend aangetoond dat er, zowel om principiële redenen als om redenen van efficiëntie, geen aanleiding toe bestaat om artikel 18bis nog toe te passen. Het past dan ook dit artikel op te heffen.

Het bestaande artikel is slechts op een kleine minderheid van vreemdelingen van toepassing. Wanneer nu ook nog de studenten van het inschrijvingsverbod uitgesloten

Zie :

- 1647 - 90 / 91 :

- N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.
- N° 2 : Advies van de Raad van State.

munale, il sera presque exclusivement applicable aux réfugiés. Par conséquent, il est contraire à l'article 26 de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 selon laquelle le droit sera accordé, aux réfugiés se trouvant régulièrement sur le territoire, d'y choisir leur lieu de résidence et d'y circuler librement, sous les réserves instituées par la réglementation applicable aux étrangers en général dans les mêmes circonstances. Au cas où l'article 18bis s'appliquerait presque exclusivement aux réfugiés, on ne pourrait plus prétendre que ce qu'il prescrit est applicable aux étrangers en général.

N° 2 DE M. SIMONS ET MME VOGELS

Art. 3

A l'article 52 proposé, au § 1^{er}, supprimer les 2° et 7°.

JUSTIFICATION

Quant au 2° : Le Ministre ou son délégué peuvent au stade de la recevabilité, prendre une décision qui suppose un examen au fond. C'est le rôle du CGRA.

Quant au 7° : La nouvelle proposition introduit la notion de liste de pays sûrs comme critère de non-recevabilité de la demande. Cette innovation n'est ni acceptable ni aisément praticable. En effet elle prête le flanc à interprétations statistiques et soulèvera des problèmes politiques de relations internationales. Mais surtout, elle s'oppose à l'article 3 de la Convention de Genève qui interdit les distinctions globales par groupe ou par nationalité. Le principe du droit d'asile est l'examen cas par cas de chaque demande individuelle, dans l'esprit des situations visées par la Convention de Genève. La proposition en outre peut s'avérer inefficace dans la mesure où le demandeur peut toujours solliciter une demande urgente de réexamen par le CGRA.

N° 3 DE M. SIMONS ET MME VOGELS

Art. 5

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

La proposition modifie l'article 57-11 existant, en ramenant le délai de recours de 30 à 15 jours et en supprimant le caractère suspensif automatique de l'appel. Elle force indirectement le Président de la commission à examiner la décision quant au fond. Cela complique le système au lieu de le simplifier.

worden, is het bijna uitsluitend van toepassing op de vluchtelingen. Aldus is het strijdig met artikel 26 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, volgens hetwelk aan de regelmatig op het grondgebied vertoevende vluchtelingen het recht verleend wordt er hun verblijf te kiezen en zich vrij op dat grondgebied te bewegen, onverminderd de voorschriften welke op vreemdelingen in het algemeen van toepassing zijn onder dezelfde omstandigheden. Indien artikel 18bis bijna uitsluitend van toepassing is op vluchtelingen, kan niet volgehouden worden dat het voorschrift in het algemeen van toepassing is op vreemdelingen.

N° 2 VAN DE HEER SIMONS EN MEVROUW VOGELS

Art. 3

In het voorgestelde artikel 52 de volgende wijzigingen aanbrengen :

A) Het 2° van § 1 weglaten.

B) Het 7° van § 1 weglaten.

VERANTWOORDING

A) De Minister of zijn afgevaardigde kunnen, in de fase van de ontvankelijkheid, geen beslissing nemen die een onderzoek ten principale veronderstelt. Dat is de rol van de CVGS.

B) Het nieuwe voorstel voert het begrip « safe countries » in als criterium voor de niet-ontvankelijkheid van de aanvraag. Die nieuwigheid is aanvaardbaar noch gemakkelijk te hanteren. Ze zet immers de deur open voor statistische interpretaties en zal voor politieke problemen op het stuk van de internationale betrekkingen zorgen. Maar vooral is zij in strijd met artikel 3 van het Verdrag van Genève dat een globaal onderscheid naar groep of nationaliteit verbiedt. Het principe van het asielrecht is het onderzoek per geval van elke individuele aanvraag, naar de geest van de door het Verdrag van Genève bedoelde toestanden. Het voorstel kan voorts ondoelmatig blijken in zoverre de aanvrager steeds een dringend verzoek tot heronderzoek door het CVGS kan doen.

N° 3 VAN DE HEER SIMONS EN MEVROUW VOGELS

Art. 5

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Het voorstel wijzigt het bestaande artikel 57-11 door de termijn voor het instellen van beroep terug te brengen van 30 tot 15 dagen en door het opschortende karakter van het beroep te doen vervallen. Het dwingt onrechtstreeks de voorzitter van de commissie de beslissing ten principale te onderzoeken. Dat maakt het systeem ingewikkelder in plaats van het te vereenvoudigen.

N° 4 DE M. SIMONS ET MME VOGELS

Art. 6

a) Remplacer le deuxième alinéa de l'article 57/12 proposé par ce qui suit :

« Chaque chambre est composée :

1° d'un juge ou d'un conseiller effectif en fonction, nommé par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, sur proposition du Ministre de la Justice;

2° d'un fonctionnaire du Ministère des Affaires étrangères, titulaire d'un grade classé au moins au rang 13 et nommé par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, sur proposition du Ministre des Affaires étrangères;

3° du représentant en Belgique du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés ou de son délégué ».

b) Supprimer le dernier alinéa de l'article 57/12 proposé.

JUSTIFICATION

a) Nous sommes favorables à une chambre composée de 3 membres mais il convient de préciser qui sont les membres visés aux 1° et 2°, ce qui est d'ailleurs fait actuellement. En application du texte du projet, l'on pourrait nommer deux fonctionnaires du Ministère de la Justice, ce qui ferait de la Commission un prolongement du Département de la Justice. Tel ne peut, bien sûr, pas être le but du projet.

Quant au fonctionnaire, la préférence est donnée à un membre du personnel du Département des Affaires étrangères, parce que la connaissance de la situation internationale est importante pour pouvoir apprécier une demande d'asile; la préférence n'est pas donnée à un fonctionnaire de la Justice, parce que celui-ci serait à la fois juge et partie. Le Ministre de la Justice peut en effet également interjeter appel contre la décision du Commissaire général.

b) Le représentant du Haut Commissariat a maintenant voix délibérative au sein de la Commission permanente de recours.

N° 5 DE M. SIMONS ET MME VOGELS

Art. 10

Remplacer cet article par la disposition suivante :

« Art. 10. — L'article 63 de la même loi est abrogé ».

JUSTIFICATION

Le maintien de l'article s'oppose à l'observation de la pratique judiciaire, dans la mesure où de nombreux tribunaux ont accepté le référé, pour respecter la Convention des droits de l'homme.

N° 4 VAN DE HEER SIMONS EN MEVROUW VOGELS

Art. 6

a) Het tweede lid van het voorgestelde artikel 57/12 vervangen door wat volgt :

« Elke kamer bestaat uit :

1° een werkend rechter of raadsheer in werkelijke dienst, benoemd door de Koning bij een in Minister-raad overlegd besluit, op voorstel van de Minister van Justitie;

2° een ambtenaar van het Ministerie van Buitenlandse Zaken die titularis is van een graad die ten minste in rang 13 ingedeeld is en die benoemd is door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit, op voorstel van de Minister van Buitenlandse Zaken;

3° de vertegenwoordiger van de Hoge Commissaris der Verenigde Naties voor de Vluchtelingen in België of diens afgevaardigde ».

b) Het laatste lid van het voorgestelde artikel 57/12 weglaten.

VERANTWOORDING

a) Wij zijn voorstander van een kamer samengesteld uit drie leden. Er dient echter bepaald te worden wie de leden onder 1° en 2° zijn, zoals dit nu trouwens het geval is. De tekst van het voorstel biedt de mogelijkheid twee ambtenaren van Justitie te benoemen, hetgeen van de Commissie een verlengstuk van het Departement van Justitie maakt, wat niet de bedoeling kan zijn.

Wat de ambtenaar betreft, wordt de voorkeur gegeven aan een ambtenaar van Buitenlandse Zaken, omdat dit Departement goed de toestand in de wereld kent, wat erg belangrijk is voor de beoordeling van een asielaanvraag, en niet aan een ambtenaar van Justitie, omdat die tegelijkertijd rechter en partij is. Tegen de beslissing van de Commissaris-generaal kan immers ook door de Minister van Justitie hoger beroep ingesteld worden.

b) De vertegenwoordiger van het Hoog Commissariaat is nu stemgerechtigd in de Vaste Beroepscommissie.

N° 5 VAN DE HEER SIMONS EN MEVROUW VOGELS

Art. 10

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 10. — Artikel 63 van dezelfde wet wordt opgeheven ».

VERANTWOORDING

Door dit artikel te behouden gaat men in tegen wat er gewoonlijk voor de rechtbank gebeurt, aangezien tal van rechtscolleges het kort geding aanvaarden om het Verdrag op de rechten van de mens na te komen.

La faculté de recourir au référé peut s'avérer utile, par exemple pour demander la suspension de l'ordre de renvoi pour des raisons humanitaires, ou pour obtenir le caractère suspensif d'une décision attaquée devant le Conseil d'Etat.

La suppression de l'article simplifie aussi l'application de la loi, ce qui est un des objectifs poursuivis.

N° 6 DE M. SIMONS ET DE MME VOGELS

Art. 11

A l'article 63/2 proposé, remplacer la seconde phrase du § 2 par ce qui suit :

« Elle doit être introduite dans les cinq jours de la notification du refus d'entrée, de séjour ou d'établissement. »

JUSTIFICATION

On simplifie le système en prévoyant des délais similaires. En outre, cinq jours correspondent en fait au même délai prévu le plus souvent pour l'obligation de quitter le territoire. Ce délai, enfin, permet au candidat réfugié de rédiger correctement sa demande avec l'aide d'un avocat. Et on ne peut pas objecter que ce type de délai court allonge réellement la procédure.

N° 7 DE M. SIMONS ET DE MME VOGELS

Art. 12

Remplacer l'article 63/3 proposé par la disposition suivante :

« Art. 63/3. — Le Commissaire général ou un de ses adjoints prend une décision dans les sept jours de la réception de la demande urgente de réexamen. »

JUSTIFICATION

Nous croyons que le CGRA doit ici avoir pouvoir de décision, sans laisser le droit d'évocation au Ministre. Celui-ci garde les prérogatives prévues à l'article 53 (raisons d'ordre public).

La solution ici proposée simplifie et clarifie la procédure. Le Ministre a d'ailleurs lui-même affirmé que dans son esprit le Ministre de la Justice suivrait quasi toujours l'avis remis par le CGRA.

Het is nuttig dat men een beroep kan doen op de procedure van het kort geding, bijvoorbeeld wanneer men het bevel tot terugwijzing om humanitaire redenen wil laten schorsen of om de schorsing te verkrijgen van een beslissing die voor de Raad van State wordt aangevochten.

Door dit artikel op te heffen wordt de toepassing van de wet vereenvoudigd, wat precies een van de doelstellingen van dit wetsontwerp is.

N° 6 VAN DE HEER SIMONS EN MEVROUW VOGELS

Art. 11

In § 2 van het voorgestelde artikel 63/2, de tweede volzin vervangen door wat volgt :

« Dit verzoek moet worden ingediend binnen vijf dagen te rekenen van de kennisgeving van de beslissing tot weigering van de toegang tot het grondgebied, van verblijf of van vestiging. »

VERANTWOORDING

Door gelijksoortige termijnen in te voeren, vereenvoudigt men de regeling. Bovendien stemt een termijn van vijf dagen in feite overeen met de termijn die het vaakst wordt gehanteerd bij het bevel om het grondgebied te verlaten. Tot slot kan de kandidaat-vluchteling op die manier zijn aanvraag correct invullen met de hulp van een advocaat. Voorts kan men bezwaarlijk aanvoeren dat zo'n korte termijn de procedure werkelijk doet aanslepen.

N° 7 VAN DE HEER SIMONS EN MEVROUW VOGELS

Art. 12

Het voorgestelde artikel 63/3 vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 63/3. — De Commissaris-generaal of een van zijn adjuncten neemt een beslissing binnen zeven dagen na de ontvangst van het dringend verzoek tot heronderzoek. »

VERANTWOORDING

Wij zijn van mening dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd moet zijn om te beslissen zonder dat de Minister over een evocatierecht beschikt. De Minister behoudt de in artikel 53 bedoelde prerogatieven (redenen van openbare orde).

De hier voorgestelde oplossing vereenvoudigt de procedure en maakt ze doorzichtiger. De Minister heeft trouwens zelf verklaard dat de Minister van Justitie zijns inziens bijna altijd het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen zal volgen.

N° 8 DE M. SIMONS ET DE MME VOGELS

Art. 13

A l'article 63/4 proposé, remplacer la première phrase par la phrase suivante :

« La décision du CGRA est notifiée à l'intéressé qui en reçoit la copie ».

JUSTIFICATION

Cohérence technique avec l'amendement n° 7 à l'article 12.

N° 9 DE M. SIMONS ET DE MME VOGELS

Art. 15

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Le fait de demeurer dans un centre d'accueil ou de transit doit rester possible mais par choix volontaire. Beaucoup d'observateurs s'opposent à ce principe de quasi détention pour de pures raisons administratives.

L'amendement ne supprime pas la possibilité d'appliquer l'article 54 qui permet l'assignation à résidence ou la mise à la disposition du gouvernement pour des raisons de sécurité ou d'ordre public.

H. SIMONS
M. VOGELS

N° 10 DE M. PIVIN

Article 1^{er} bis (nouveau)

Insérer un article 1^{er} bis (nouveau), rédigé comme suit :

« Art. 1^{er} bis. — L'article 18bis, deuxième alinéa, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par l'article 6 de la loi du 28 juin 1984 est remplacé par ce qui suit :

« Pour faire ladite proposition, le Ministre de la Justice doit avoir recueilli à son initiative ou à celle du Conseil communal intéressé un avis conforme et motivé émanant du Conseil communal statuant à la majorité simple sur la question de savoir si l'accrois-

N° 8 VAN DE HEER SIMONS EN MEVROUW VOGELS

Art. 13

De eerste volzin van het voorgestelde artikel 63/4 vervangen door wat volgt :

« De beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen wordt ter kennis gebracht van de betrokkene, die hiervan een afschrift ontvangt. »

VERANTWOORDING

Technische samenhang met het vorige amendement op artikel 12.

N° 9 VAN DE HEER SIMONS EN MEVROUW VOGELS

Art. 15

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Het verblijf in een opvangcentrum of in een transitcentrum moet mogelijk zijn, doch dit moet uit vrije wil gebeuren. Velen zijn om louter administratieve redenen hiertegen gekant, omdat dit in feite neerkomt op een soort « hechtenis ».

Het amendement beoogt geenszins de toepassing van artikel 54 onmogelijk te maken. Krachtens dit artikel kunnen vreemdelingen verplicht worden in een bepaalde plaats te verblijven of om veiligheidsredenen of redenen met betrekking tot de openbare orde ter beschikking van de Regering gesteld worden.

N° 10 VAN DE HEER PIVIN

Artikel 1bis (nieuw)

Een artikel 1bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt :

« Art. 1bis. — Artikel 18bis, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 6 van de wet van 28 juni 1984 wordt vervangen door wat volgt :

« Om voornoemd voorstel te kunnen doen, moet de Minister van Justitie op zijn initiatief of op dat van de betrokken gemeenteraad een eensluidend en met redenen omkleed advies hebben ingewonnen, dat uitgaat van de gemeenteraad, die met een gewone meerder-

sement de la population étrangère dans la commune nuit ou ne nuit pas à l'intérêt public.

Le Ministre de la Justice fait d'office ladite proposition au Roi lorsque, dans une commune, la population étrangère extérieure à la Communauté européenne atteint le seuil de 15 % de la population totale de la commune. »

JUSTIFICATION

La loi du 28 juin 1984 relative à certains aspects de la condition des étrangers a été adoptée dans le but de favoriser dans une large mesure l'intégration des étrangers sur le territoire national et d'éviter tant que faire se peut la montée du racisme dans certaines entités communales particulièrement concernées par le problème.

L'article 6 de ladite loi prévoyait notamment la possibilité pour le Roi, sur proposition du Ministre de la Justice et par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, d'interdire, par voie de dispositions générales et pour une période déterminée, à certaines catégories d'étrangers de séjourner ou de s'installer dans certaines communes.

La ratio legis dudit article 6 était de veiller à l'intérêt public de la commune, lequel peut être mis en péril en cas d'accroissement intempestif et non contrôlé de la population étrangère.

Le mécanisme inscrit à l'article 18bis de la loi du 15 décembre 1980 est le suivant : le Ministre de la Justice ne peut introduire ladite proposition qu'après avoir recueilli à son initiative un avis conforme et motivé émanant du conseil communal intéressé statuant à la majorité des deux tiers, et l'avis motivé du gouverneur de la province.

Après sept ans d'existence de ce mécanisme, force est de constater que les raisons qui ont justifié sa mise sur pied sont, dans certaines communes, plus présentes que jamais.

Cependant, la mise en pratique dudit mécanisme s'avère peu efficace. Les difficultés résultant de ce que l'initiative de la mesure d'interdiction appartient uniquement au Ministre de la Justice. Celui-ci peut avoir une connaissance du problème reposant sur une vue d'ensemble, mais il n'est certainement pas à même d'envisager régulièrement si l'immigration dans telle ou telle commune est susceptible de porter atteinte à l'intérêt public. De plus, le Ministre ne peut faire cette proposition que s'il recueille un avis favorable des élus communaux pris à la majorité des deux tiers, ce qui est toujours difficile à obtenir.

Cet amendement prévoit que la majorité simple du Conseil communal pourra prendre l'initiative de la mise en route de cette procédure dont l'objectif est d'interdire temporairement aux étrangers non-ressortissants de la Communauté européenne de s'installer sur le territoire de la commune. A partir du moment où la loi entend régler un problème purement local, en l'occurrence l'intégration de la population immigrée au sein d'une commune, il est beaucoup plus sain que l'initiative des mesures à prendre revienne aux autorités communales que sont le Collège échevinal et le Conseil communal.

heid beslist over de vraag of de aangroei van de vreemde bevolking in de gemeente al dan niet het algemeen belang schaadt.

De Minister van Justitie doet een dergelijk voorstel van ambtswege aan de Koning wanneer in een bepaalde gemeente het aantal vreemdelingen dat afkomstig is van buiten de Europese Gemeenschap, de drempel van 15 % van de totale bevolking van de gemeente bereikt. »

VERANTWOORDING

De wet van 28 juni 1984 betreffende sommige aspecten van de toestand van de vreemdelingen en houdende invoering van het Wetboek van de Belgische nationaliteit werd aangenomen met de bedoeling de integratie van de vreemdelingen in België in ruime mate te bevorderen en zoveel mogelijk te voorkomen dat het racisme de kop opsteekt in bepaalde gemeenten waar er op dat gebied acute problemen zijn.

Artikel 6 van genoemde wet voorzag met name in de mogelijkheid voor de Koning om, op voorstel van de Minister van Justitie en bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, bij een algemene voorziening en voor een bepaalde periode, bepaalde categorieën van vreemdelingen te verbieden in bepaalde gemeenten te blijven of zich er te vestigen.

De ratio legis van dat artikel 6 bestond erin het algemeen belang van de gemeente, dat door een te snelle en ongebreidelde aangroei van de vreemde bevolking in gevaar kan komen, veilig te stellen.

Het in artikel 18bis van de wet van 15 december 1980 ingeschreven mechanisme is het volgende : de Minister van Justitie kan dat voorstel pas doen als hij op zijn initiatief een eensluidend en met redenen omkleed advies heeft ingewonnen van de betrokken gemeenteraad, die daarover bij een tweederde meerderheid heeft beslist en hij daarnaast ook in het bezit is van het met redenen omklede advies van de gouverneur van de provincie.

Nu dat mechanisme zeven jaar bestaat, kan men alleen maar constateren dat de redenen die aan de invoering ervan ten grondslag lagen, in bepaalde gemeenten uitdrukkelijker gelden dan ooit tevoren.

Het hanteren van een dergelijk mechanisme blijkt in de praktijk echter weinig efficiënt. De moeilijkheden vloeien voort uit het feit dat het initiatief voor de verbodsmaatregel alleen van de Minister van Justitie kan uitgaan. Het is best mogelijk dat laatstgenoemde het probleem globaal kan inschatten, maar hij is alleszins niet in staat om geregeld na te gaan of de inwijking in één of andere gemeente van die aard is dat ze het algemeen belang kan schaden. Bovendien kan de Minister dat voorstel alleen maar doen mits de gemeenteraad daar met een tweederde meerderheid gunstig advies over uitbrengt, wat nooit gemakkelijk is.

Dit amendement bepaalt dat de gemeenteraad bij gewone meerderheid het initiatief kan nemen voor die procedure die tot doel heeft de vreemdelingen die geen ingezetenen zijn van de Europese Gemeenschap, te verbieden zich op het grondgebied van de gemeente te vestigen. Zodra men een louter plaatselijk probleem, in casu de integratie van de migranten in de gemeente, langs wettelijke weg wil regelen, is het veel verstandiger dat het initiatief voor het nemen van de nodige maatregelen zou uitgaan van de gemeentelijke instanties, met name het schepencollege en de gemeenteraad.

Ce sont en effet des pouvoirs locaux qui sont les mieux à même de percevoir correctement le seuil de tolérance de la population immigrée dans leur commune.

Bien entendu, le Roi conserve le pouvoir de prendre la décision finale.

Die plaatselijke besturen zijn immers het best in staat om de tolerantiedrempel inzake de migrantenbevolking van hun gemeente correct in te schatten.

Het spreekt vanzelf dat de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid nog altijd bij de Koning berust.

J. PIVIN
